

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

13. Calao Princeps Aulicis suis spectaculum daturus duobus mortis reis malè mandat, vt armis congrediantur, & sic alter in altero sententiam excquatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Resp. Probabilius esse, Bassum non satis fecisse præcepto annuæ Communionis. Ita Suarez de Relig. Tom. 4. Tr. 10. L. 9, c. 3. n. 8. Nauarr. Azor, Palao de Euch. Tr. 21. D. vnic. pun. 19 n. 5. & communiter alij, in quorum sententiam etiam inclinatur Facundez de 3. præcepto Ecclesiæ L. 1. c. 5. n. 16. contrariam opinionem approbare non ausus. Nam verosimile est, extensionem factam à Pio IV. & Pio V. non esse admissam à Religiosis S. Hieronymi, siquidem eam nunquam vsi sunt: & multò minùs admissam esse ab aliis Religionibus, uti de nostra Societate manifestè constat ex compend. priuileg. V. Eucharist. § 21. Priuilegium autem, ut vim habeat, acceptationem requirit, ut docetur de Leg. Refert etiam Diana part. 6. loc. cit. declarationem S. Congregationis anno 1638. editam, in qua ex mente Summi Pontificis hac de re rogati expressè habetur, omnes Laicos Sacramentum Eucharistiæ de manu proprii Parochi teneri suscipere, ut Ecclesiæ præcepto satisfaciant; intellige absque consensu Pastoris saltem interpretatiuo siue præsumpto, hunc enim sufficere, rectè notat Tambur. in expedit. commū. c. 4. §. 4. Atque ex his etiam constat ad fundamentum contrariæ opinionis.

XIII. Calao Princeps duos ex suis subditis habet homicidij reos, utriusque horum vitam, si veller, donare posset. Verùm ut spectaculum præbeat Nobilibus

bilibus ac Militibus suis, mandat, vt armis congregiantur, & alter in altero mortis sententiam iure meritam exsequantur. Queritur. An hoc Calao imperare: Rei autem exsequi possint?

Videtur vtrumque fieri posse: Ratio est. Tum quia vterque mortem est promeritus. Ergo Iudex potest, si Minister iustitiæ esse velit, alterutri mandare, vt decretum mortis in altero exsequatur. Ergo rei Iudici mandanti parere possunt. Tum quia lex charitatis permittit, vt quis vitam suam præferat vitæ alterius. Ergo si alteruter occidendus sit, permissum est cuius, alterum occidere, ne ipse occidatur. Tum quia Lessius *L. 2. c. 9. dub. 8. n. 47.* post vtrumque Nauarrum, & alios docet, te iniuste accusatum posse acceptare duellum ab accusatore vel Iudice oblatum ad euitandam damnationem mortis, grauem fortunarum iacturam, &c. cur ergo non in præsentibus?

Resp. 1. Calao nem Principem reos homicidij tali duello committere non posse. Ita Maior *in 4. Dist. 15. q. 23.* Comitulus, & alij, quos refert & sequitur Layman *L. 3. Tr. 3. Part. 3. c. 5. n. 1.* Difficile autem est, rationem huius solidam afferre. Præ alijs hæc placet. Iudex non debet abuti potestate supremâ puniendi malefactores, cum acceperit eam à Deo in bonum Reipubl. esset autem abusus iste, si malefactoribus decerneret pœnam, vt hominibus ad voluptatem & recreationem

ſpectaculum ederet, præſertim cum tempore
 instantis mortis Rei animum ad Deum inten-
 tum habere debeant, non ad alterius necem.
 Confirmatur. Modus iſte puniendi eſt in Ec-
 cleſia proſus inuſitatus, ac proinde non ap-
 probandus. Reſp. 2. Reis etiam licitum
 non eſſe oblatum à Calaone Principe duel-
 lum acceptare. Sequitur hæc reſponſio aperte
 ex priori; ſi enim Iudex non habeat poteſta-
 tem imperandi aut concedendi eiſmodi
 duellum inter duos reos, neque ipſi rei con-
 gredi poterant; ſiquidem nemo poteſt con-
 gredi ad alterius necem, niſi publicâ & legiti-
 mâ authoritate. Vnde mirum ſanè, in hac
 parte diſſentire à nobis Laymannum loc. cit.

*Ad primum in contrarium dicimus, utrum-
 que fuiſſe quidem mortem promeritos: &
 Principem alterutri executionem mandare
 poſſe, ſed modo debito (qualis non eſt iſte)
 & ſic reos etiam parere mandati poſſe. Ad ſe-
 cundum etiam dicimus, id rectè permitti à le-
 ge charitatis, ſed cæteris paribus, ſi nimirum
 legitima adſit poteſtas ad talem congreſſum
 & modum præferendi propriam vitam vitæ
 alterius. Ad tertium negat Palao Tr. 6. Q. 5. p.
 7. n. 12. poſt Abulenſem & alios, te in hoc
 caſu duellum acceptare, aut Principem, vel
 accuſatorem offerre poſſe. Quidquid autem
 ſit de hoc, diſparitas inter hos caſus clara eſt,
 quod in priore illo mera intendatur recreatio
 inter*

inter duos reos: in posteriore autem isto quaeratur defensio iusta innocentis ab aggressore & damno graui.

XIV. *Campanus Confessarius ait, accidere subinde, vt aliquis veniat ad confessionem statim inde ad S. communionem sumendam abiturus, qui tamen fatetur, se præcedente nocte pollutionem vel voluntariè fecisse, vel præter voluntatem passum fuisse, aut solius voluptatis causâ actum coniugalem exercuisse: se autem valde hæerere, num istud absque vlla veniali culpa fieri permissiue possit? Queritur. Quid hac in re sentiendum?*

Videtur talem sub veniali per aliquod temporis spatium teneri, abstinere se à sacra communione, ita post Sanchez & alios Card. de Lugo de Euch. D. 17. n. 22. Tum quia olim fuit prohibitum, accedere ad Eucharistiam post actum coniugalem. Tum quia qui per aliquod temporis spatium non abstinet, videtur aliquam Christo puritatis & Castitatis authori facere irreuerentiam. Tum quia sicut indecens est, vt pollutus accedat ad conuiuium Principis, ita indecens est, vt carnali peccato pollutus ad tantum sacramentum accedat. Tū quia huiusmodi actus exercitus nō parū abstrahere solet mentē à diuinis, adeoque devotionem impedire, cum qua hoc sacramentum sumi oportet.

Respon. Talem, per se loquendo, post prædictos actus accedere ad sacram Eucharistiam,